

اول ماه می : روز رزم طبقاتی کارگران

اول ماه می فرا می رسد آن هم در موقعیتی که شرایط اسفناکی بر زندگی توده های کارگر و زحمتکش ایران تحمیل شده است . پروژه ای که از همان فردای انقلاب کل با قتل و کشتار فعالین و پیشروان طبقه کارگر و سایر فعالین سیاسی کلید خورد و با گام نهادن در راه سیاست های جهانی صندوق پول و سازمان تجارت جهانی به هزینه سفره خالی کارگران و زحمتکشان در حال تکمیل شده است .

در حالی که استقبال اول ماه می می رویم که پرچم خواست و مطالبه نان و آزادی نه تنها در ایران که در کل منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا به اهتزاز درآمده است . طبقه کارگر و سایر توده های زحمتکش این جوامع ، دیگر ادامه برده وار زندگی خود را تحت این سیاست های ضد انسانی و سودپرستانه بر نمی تابند اما در غیاب یک نیروی رادیکال و سوسیالیست این امکان وجود دارد که این خواست و مطالبه که می بایست از گذر انهدام کامل سیستم سرمایه داری بگذرد باز هم توسط جریانات رنگ و لعاب دار سرمایه داری و یا امپریالیستی به احراف کشیده شود .

امروز طبقه کارگر ایران نیز کاملاً به وضعیت اسفناکی که در آن قرار گرفته است آگاه است و می داند که حذف یارانه ها یعنی خالی شدن هر چه بیشتر سفره خشک و خالی اش ، کارگران ایران زندگی در طاقت فرساترین شرایط را تجربه نموده و می شناسند ، زمان کار بیش از ۱۲ ساعت در روز بدون هیچ گونه بیمه بیکاری و درمانی ، دستمزدهای پایین و معوقه گاه تا یکسال و بیشتر ، تورم بالا و کشنده ، قراردادهای سفید امضا و موقت ، نداشتن حق هیچ گونه اعتصاب و اعتراض و نیز تشکل ، سرکوب فعالین و رهبران واقعی اش ، و... . کارگران می دانند که بحران اقتصادی که رژیم دامنگیرش شده می رود تا هر چه بیشتر بر گرده کارگران و زحمتکشان سنگینی روز افزون نماید . کارگران ، امروز بر این مسئله آگاهند که آنها شایسته یک زندگی مرفه و انسانی هستند نه کار برده وار و بدون اجر و مواجب (در مورد زنان کارگر) برای سرمایه داران . سالهاست کارگران به طور پراکنده در کارخانجات و محل کارهای مختلفدر حال مبارزه بر علیه این شرایط هستند برایش تشکل زدند ، اعتصاب کردند ، فریاد زدند ، اما در غیاب تشکلهای توده ای شان بیشتر از این نتوانستند رژیم را به عقب برانند .

امروز طبقه کارگر می داند که برای برداشتن هر گام در جهت بهبودی وضعیت خود ناچار از تعرض به سیستم حکومتی سرمایه است . آنها شاهدند که چگونه بیش از سه دهه است که تمامی مطالبات آنان با زور سرکوب و اعدام و شکنجه زیرپا گذاشته شده است . آنها زندگی تحت همه جناحهای رنگارنگ سرمایه را تجربه نموده اند و می دانند که تحت حاکمیت هر کدام از این جناحها زندگی شان همان می شود که قبلاً بوده است . سیستم سرمایه داری ایران نمی تواند دیگر دموکرات باشد تنها راه برای بازتولید دوباره و انباشت دوره ای سرمایه در ایران به بهای قربانی نمودن زندگی زحمتکشان این جامعه میسر خواهد بود و همین مسئله سلاح سرکوب و کشتار را جهت جلوگیری از خیزش های اجتماعی رادیکال ، برای سرمایه داری ضروری می سازد .

در شرایط کنونی که بحران اقتصادی می رود تا توده های هر چه وسیعتری را زیر آوار خود بگیرد این طبقه کارگر است که می تواند با استراتژی مشخص طبقاتی و با اتحاد با دیگر جنبش های رادیکال اجتماعی که تحقق خواست و مطالباتشان از گذر سرنگونی جمهوری اسلامی صورت می گیرد ، می تواند آلترناتیو سیاسی خود را پیش بگذارد و توده های هر چه وسیعتری را به دور آن جمع نماید . امروز طبقه کارگر وقعی به شعار همه با هم و آشتی طبقاتی نمی نهد و می داند که منافعش با منافع هیچ کدام از جناحهای سرمایه داری نمی تواند در امتداد هم قرار گیرد .

در چنین موقعیتی است که با توجه به به اهمیت اول ماه می در مبارزه تاریخی کارگران و نیز جایگاه سیاسی ویژه ای که طبقه کارگر در این دوره می تواند بر عهده بگیرد فعالین سوسیالیست و چپ این جنبش علی رغم اختلافات سیاسی با هم حول یک اقدام مشترک جمع شده و مطالبات طبقه کارگر و سایر توده های زحمتکش ایران را در بیانیه های جداگانه رو به جامعه مطرح نموده اند بیانیه هایی که تمامی خواست نان و آزادی را برای توده ها به شکل یک پلاتفرم مشخص طبقاتی بیان کرده اند و با این وسیله مهمترین وظیفه خود را که تحلیل اوضاع مشخص فعلی و نیز تلفیق مطالبات اقتصادی و سیاسی و نیز کمک به شکل گیری یک قطب کارگری قدرتمند ، است به درست انجام داده اند . این گام در ادامه گامهایی است که طبقه کارگر ایران در سال ۸۹ و در اوج اینکه بسیاری جنبش را خاموش شده می انگاشتند در اول ماه می ۸۹ برداشتند .

ما به عنوان انجمن جمال چراغ ویسی از "منشور مطالبات کارگری به مناسبت روز جهانی کارگر" که توسط شورای برگزاری اول ماه می ۹۰ و نیز کارگران سوسیالیست بیان شده است ، حمایت می کنیم و آن را کامل ترین خواست و مطالبه در شرایط کنونی می دانیم که می تواند جنبش اعتراضی را به سمت انقلابی سوق دهد که منافع زحمتکشان ایران را تامین و تضمین نماید و تمامی آلترناتیوهای بورژوازی را برای به بن بست کشاندن اعتراضات مردمی خنثی سازد و عملاً نشان دهد که این تنها آلترناتیو سیاسی طبقه کارگر است که خواست نان و آزادی را همراه هم به سرانجام می رساند . از همینجا هم از سایر نیروهای چپ و سوسیالیست می خواهیم که به شکل وسیعی از این خواست و مطالبات حمایت نمایند.

پرتوان باد اتحاد طبقاتی کارگران و زحمتکشان

زنده باد انقلاب

نابود باد رژیم سرمایه داری اسلامی ایران

انجمن جمال چراغ ویسی

اول ماه می ۹۰